

חוי דעת

לימודי דעת
LIMUDEI DAAT
ללמוד • לדעת • להתקדם

ההלכה השבועית מבית לימודי דעת | מרכז ללימודי הלכה

עלון
נספח

בגליון השבוע

- בדיקת חמץ
- ליל הסדר

אין ללמוד הלכה למעשה מתוך גליון זה. בכל שאלה יש להועץ במורה הוראה.

בדיקת חמץ

בליל י"ד בניסן בודקים את החמץ לאור הנר. המקור למצווה זו הוא בפסוק המופיע בחומש שמות פרק י"ב פס' ט"ו: "אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם"

מכאן למדנו שיש להשבית - לבטל את החמץ מן הבית ביום הקודם לחג הפסח!

מצות בדיקת חמץ נעשית בשני אופנים:

- בדיקת החמץ
- ביטולו

ונבאר כאן את שני האופנים:

בדיקת החמץ

כדי להמנע מאיסורי חמץ בפסח אנו דואגים לסלק את כל החמץ שנמצא ברשותנו.

חייבים להסיר מהבית כל חתיכת חמץ ואפילו פירור קטן כל עוד הם ראויים למאכל כלב.

זו הסיבה שנוהגים כל ישראל לעסוק בימים שלפני פסח בנקיטת הבית מחמץ;

למעשה מתבטא הדבר בניקיון משטחי האוכל, לולי התינוקות, וכל מקום שנדבק שם חמץ. וכפי שהתבאר בגליון הקודם.

עבודות הניקיון נועדו לאפשר את הבדיקה משום שאי אפשר לבדוק מחמץ מקום מלוכלך.

הכנת הבית לבדיקה

צריכים לטאטא את החדרים לפני הבדיקה כי קשה לבדוק כאשר יש לכלוך.

זמן הבדיקה

מיד לאחר צאת הכוכבים (ותפילת ערבית) ימהר לביתו לבדוק חמץ.

כדי שלא ישכח לבדוק אסור לעשות שום מלאכה בבית או בחנות מחצי שעה קודם צאת הכוכבים וחייבים לסגור את החנות.

כמו כן אסור לאכול או ללמוד מחצי שעה קודם הבדיקה עד לסיומה, אבל לטעום מעט אוכל מותר!

הבדיקה לאור הנר

בודקים את החמץ לאור הנר מפני שכך יכול לראות היטב בכל חור וסדק.

לא ישתמש באבוקה (נר כמו של הבדלה) או נר שמן אלא רק **נר שעה** שאינו מטפטף כל כך ואינו חושש מפני שריפה.

מקומות שחושש מפני דליקה כמו: ארונות חשמל או חדרי גז - יבדוק שם לאור פנס.

יש הנוהגים לכבות את החשמל כאשר בודקים לאור הנר וזה לא חובה!

יכין גם נוצה ויעה כדי לאסוף בהם פרוורים שימצא וכן סכין חדה לגרד בהם ליכלוכים דבוקים.

מי הבודק?

כל אדם שיש ברשותו חדר או בית חייב לבדוק אותו מחמץ.

אפילו אישה אם היא "בעלת בית" חייבת לבדוק. מעיקר הדין צריך בעל הבית לבדוק את ביתו מחמץ, אבל אם אינו יכול ימנה שליח במקומו והשליח צריך לברך.

(השליח יהיה גבר מעל גיל בר מצווה, ובאין ברירה אפשר גם נשים או קטנים המבינים מהו חמץ)

יש אפשרות שבעל הבית יתחיל לבדוק ומישהו אחר ימשיך אחריו את הבדיקה, במקרה זה מברך בעל הבית והאחר ישמע ויענה אמן.

ברכת הבדיקה

לפני הברכה יטול את ידיו שיהיו נקיות ויברך:

"ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על ביעור חמץ"

הברכה כוללת גם את ביטול החמץ ושריפתו ולכן מברך על "ביעור חמץ" ולא "על בדיקת חמץ", וחושב גם על הביטול והשריפה שיעשה למחרת.

ומיד יתחיל בבדיקה ולא ידבר בין הברכה לבדיקה כלל.

תוך כדי הבדיקה יכול לדבר רק בדברים שהם

לצורך הבדיקה, ואם הפסיק בדברים אחרים לא יברך שוב.

ברכה אחת יכול לבדוק את כל רכושו ואפילו כמה בתים ביחד וגם את המכונית ועוד.

אם סיים את הבדיקה וזכר בדבר שלא בדק בביתו יברך שוב ויבדוק (אבל מחוץ לביתו אינו צריך לברך שוב).

המנהג להניח פתיתי לחם

יש הנוהגים להניח עשרה פתיתי חמץ בפירות הבית לפני בדיקת חמץ, רק ישים לב לעטוף אותם היטב כדי שלא יתפזרו פירוורים בבית, (רצוי להשתמש בפיתה או בלחם קשה שאינם מתפוררים) גם הבודק יכול להניח לעצמו. וכדאי לרשום את המקומות שבהם הניחו את פתיתי החמץ כדי שלא ישכח אחד מהם.

היכן בודק?

בכל מקום שמכניס חמץ, או מקום שיש חשש שהכניסו לשם חמץ באקראי חייב בדיקה כמו:

חדרי מדרגות/עלית הגג/תיבת מכתבים/כיסוי הבגדים/מכונית/משרד/מסילות התריסים/חצר מקורה/חמץ שבכלים/תיקים/ילקוטים/נרתיק טלית ותפילין וכו' חוץ משאר המקומות בבית שאוכלים שם או שיש חשש שהכניס לשם הוא או ילדיו חמץ.

שימו לב לבדוק את שקית השואב אבק ואת מסננת מכונת הכביסה!

גם מקומות משותפים חייבים בבדיקה כמו:

חדר המדרגות/מעלית/חדר האשפה/חדר הגז/מקלט/ארון החשמל/בית הכנסת/חדר בפנימיה, ועוד.

הערות:

א. חצר מקורה חייבת בבדיקה, אבל חצר פתוחה אין צורך לבדוק כי בוודאי אכלו הציפורים את החמץ שבה.

ב. היוצא מביתו לחג [כגון לבית מלון] יוצא כבר בליל י"ד צריך לבדוק היכן שנמצא.

בדיקת חמץ - המשך

ג. ספר שרוצה להשתמש בו בפסח ולא שמר עליו במשך השנה מחמץ, חייב לבדוק אותו דף דף כדי שלא יפלו פירווי חמץ לתוך האוכל. [לא ישתמש בברכונים שמשתמש בהם כל השנה].

ד. מקומות שמוכר אותם במכירת חמץ ידאג לסגור אותם קודם בבדיקת חמץ.

שים לב!

גם מקום שניקה אותו ניקיון יסודי לפני פסח - חייב בבדיקה בליל י"ד, אם קשה לו לבדוק בלילה אחד את כל הבית יכול לבדוק לאור הנר גם בלילות קודמים (בלא ברכה) או למשש בידו במקום שכבר ניקה כדי לוודא שאין שם חמץ.

בכל מקרה ישאיר לפחות מקום אחד כדי שאותו יבדוק בליל בדיקת חמץ בברכה.

אחר הבדיקה לוקח את החמץ שמצא ומניח אותו בתוך שקית קשורה כדי שלא יתפזרו פירווי, ויחביא אותה מפני ילדים קטנים או בעלי חיים.

ביטול החמץ

חז"ל תיקנו נוסח מיוחד לומר לאחר בבדיקת חמץ "כל חמירא".

הנוסח נקבע בלשון ארמית וענינו הוא לבטל את החמץ שיתכן ונשאר ברשותנו ואיננו יודעים ממנו ולהחשיבו הפקר כעפר הארץ, באופן זה גם אם נשאר חמץ לא נעבור על איסורי "בל יראה" ו"בל ימצא".

ואומר: "כל חמירא וחמיעא דאיכא ברשותי דלא חמיתיה ודלא ביערתיה לבטיל ולהוי הפקר כעפרא דארעא", והתרגום "כל חמץ ושאר (חומרים מחמצים) שיש ברשותי מה שראיתי ומה שלא ראיתי, מה שביערת ומה שלא ביערתי, יתבטל ויהא הפקר כעפר הארץ".

הביטול יכול להאמר בכל שפה שהיא, העיקר הוא שיבין מה אומר [אם לא מבין מה אמר - לא ביטל].

סוף זמן אכילת חמץ

ביום י"ד לאחר שליש היום נאסרה אכילת החמץ. כשמגיע זמן זה ישטוף את פיו ויצחצח היטב את השיניים כדי שלא ישאר חמץ בפיו.

ביעור חמץ

מצוות עשה מן התורה לבער (להשמיד) את החמץ מן העולם בערב פסח.

ביעור החמץ יכול להעשות בכל דרך שירצה [כגון שיזרוק החמץ לים] אבל נהגים לשרוף אותו בדווקא.

ושרוף את כל החמץ שברשותו (גם את החמץ שמצא בבדיקה).

אחרי ששרף את החמץ מבטל אותו שוב באמירת "כל חמירא".

הנוסח כאן שונה מהנוסח הנאמר לאחר בבדיקת חמץ, שבליילה ביטל רק את החמץ שלא ראה אותו ועכשיו מבטל גם את החמץ שראה.

ואומר: "כל חמירא וחמיעא דאיכא ברשותי דחמיתיה ודלא חמיתיה דביערתיה ודלא ביערתיה לבטיל ולהוי הפקר כארעא דארעא". והתרגום "כל חמץ ושאר (חומרים מחמצים) שיש ברשותי מה שראיתי ומה שלא ראיתי, מה שביערת ומה שלא ביערתי, יתבטל ויהא הפקר כעפר הארץ".

הערה

המוצא חמץ בביתו בפסח, אם מצא חמץ ביום טוב או בשבת לא יגע בו, רק יכסה אותו בכלי ומיד

בצאת החג או השבת ישרפנו.

אם מצא חמץ בחול המועד יוציא אותו מביתו מייד וישרוף אותו כדי שלא יבוא חלילה לאכול אותו.

תענית בכורים

בערב פסח מתענים הבכורים (בין מאב בין מאם). סיבת התענית היא להודות לד' על הנס שנעשה עם הבכורים בזמן יציאת מצרים שפסח ד' על בכורי ישראל ולא הרג אותם במכת בכורות.

בכור קטן אביו מתענה בשבילו [אם האבא בכור - האמא מתענה בשביל בנה, כשאינה מצטערת מהתענית].

ונהגו המתענים לעשות סיום מסכת או להשתתף בסיום ואחר כך סועדים סעודת מצווה ונפטרים בזה מן התענית [ואסור לאכול לפני כן].

איסור מלאכה בערב פסח

בערב פסח [יום י"ד] אסור לעשות מלאכה מזמן חצות היום ומותר רק מלאכה הנצרכת לחג ויש מקומות שנהגים שלא לעשות מלאכה כבר מהבוקר.

תזכורות לערב פסח

- יבדוק שמכר את חמצו כהלכה.
- יסתיר את כלי החמץ בתוך הארון ויסמן מבחוץ שתכולת הארון נמכרה לגוי [כגון: חמץ, מכור לגוי]
- מסתפרים ומתגלחים לפני חצות היום, ואם שכח יסתפר אצל גוי. גם גזיזת ציפורניים יעשה עד חצות היום ואם שכח מותר גם לאחר חצות.
- טבעות הנשים צריכות הגעלה, יש לנקות אותם היטב ולשפוך עליהן מים רותחים. ■

סמנים ומדות למצוות היום:

כזית

גודל של 50 סמ"ק לדעה מחמירה או 28 סמ"ק לדעה המקילה.

מקובל לחשב כזית כגודל שני שליש מצת מכונה או שטח כף יד אדם במצת יד. כדי אכילת פרס

את הכזית צריך לאכול תוך זמן "כדי אכילת פרס" שהוא 2 דקות, או 4 דקות, או 6 דקות (או 9 דקות בדיעבד).

רביעית יין

רצוי להשתמש ביין אדום ומי שאינו יכול ישתה מיץ ענבים. רביעית יין היא 86 סמ"ק לדעות המקילות או 150 סמ"ק לדעות המחמירות.

הערות

אין למדוד לפי המספרים הרשומים על בקבוקי תינוק, הם אינם מדויקים!

רצוי לשתות את כל מה שיש בכוס ולפחות את רוב הרביעית. ישתה את הרביעית בשתי לגימות ואם אינו יכול יסיים עד 4 דקות (ובדיעבד 6 דקות).

ליל הסדר

מבוא

בליל הסדר יש הדגשה מיוחדת לילדים כי הם ממשיכי הדרך שלנו ויש בו ציווי מיוחד שאינו קיים בכל חג אחר: **"והגדת לבנך"** - חינוך הילדים.

ליל הסדר הוא לילה **שכולו חינוך**, כל אב חייב להחדיר את האמונה בלב הילדים ולהשמיע לאוזניהם את מה שהוא שמע באוזניו - זו המסורת של התורה והמצוות העוברת מאבא לבן לאורך כל הדורות.

הילדים בוודאי ישאלו שאלות, ומחובתנו כהורים לענות להם תשובות **אמיתיות**, נספר להם את ההיסטוריה של עם ישראל ונתאר בצורה ציורית ומושכת את שעבוד מצרים וכיצד בורא העולם הוציא אותם מגלות לגאולה בניסים גדולים ורבים כדי לתת להם את התורה.

מצות **"והגדת לבנך"** מכריחה אותנו להגיד ולספר את סיפורי העם היהודי.

ומהו אותו סיפור? סיפור האמונה - שכולנו בני עם ישראל, עם סגולה, עם שאותו בחר ה' שיקיים את תורתו וגם רצה שנהיה שונים מן הגוי בלבוש ובמעשים.

ועתה נביא לפניכם את פרוט מצוות הלילה:

א. ספור יציאת מצרים

בסיפור יציאת מצרים אנו מחזקים את אמונתנו בבורא עולם שהוא משגיח עלינו ונותן שכר טוב לעושים טוב, ועונש לרעים.

סיפור יציאת מצרים - צריך להאמר בצורה שמושכת את בני הבית ובמיוחד את הילדים לשמוע וכל המרבה בסיפור יציאת מצרים הרי זה משובח!

חכמים בכל הדורות האריכו בסיפור יציאת מצרים כל הלילה.

מצווה זו שייכת לגברים ולנשים כאחד.

גם מי שאין לו ילדים קטנים מספר לאשתו או לבני המשפחה ואפילו לעצמו.

ב. מצות ארבע כוסות

תקנו חז"ל לשתות בליל הסדר **ארבע כוסות** כנגד ארבע לשונות של גאולה המוזכרות בתורה: **"והוצאתי" "והצלתי" "וגאלתי" "ולקחתי"**.

מצוות ארבע כוסות מחייבת שתית יין בשיעור **רביעיית**: כמות של **86 סמ"ק** לדעות המקלות או **150 סמ"ק** לדעות המחמירות.

יש להקפיד לשתות בשתי לגימות ואם קשה לו ישתה ויסיים תוך ארבע דקות.

מי שאינו יכול לשתות יין יכול לשתות מיץ ענבים.

את היין שותים בהסיבה (נטיית הגוף לצד שמאל) **בדרך חירות**.

גם נשים חייבות בשתיית ארבע כוסות.

ג. אכילת מצה

המצה היא לחם עוני דהיינו לחם מעיסה שלא החמיצה ועשויה מקמח ומים בלבד (ללא שום תוספות), מצה כזו אכלו אבותינו בארץ מצרים משום שהיו צריכים לצאת בזריזות, ולא הספיק הבצק להחמיץ. מצות אכילת מצה היא **מדאורייתא** ומחויבים בה **גברים ונשים**.

שעור הנצרך לקיום המצווה הוא כזית מצה יש ליקח מצה שמורה לקיום המצווה בלילה הראשון.

ד. אכילת מרור

מצוה מדרבנן לאכול **מרור** בליל הסדר **זכר לשיעבוד המר שעשו המצרים לאבותינו במצרים**. למרור לוקח עלי חסה או שורש החסה או חזרת (יש מינים נוספים שאינם מצויים כל כך) ויבדוק היטב את עלי החסה וישתדל להשתמש בחסה מגידול ללא תולעים.

ה. אפיקומן

מצוה לאכול בסוף הסעודה **כזית מצה** כדי שישאר טעם של מצה בפה ולאחר האפיקומן **אסור לאכול** שום דבר מלבד שתיית מים. גם גברים וגם נשים חייבות במצווה זו, וצריכים להקפיד לסיים את אכילת האפיקומן עד חצות הלילה.

ו. הסבה

מצוה מדרבנן שדרך האכילה והשתיה בלילה הזה יהיה **בדרך חירות** דהיינו בהסבה (הסית הגוף לצד שמאל), ועדיף להשען על כרית.

גם נשים חייבות במצווה זו (נשים אשכנזיות אינן נוהגות להסב).

ז. חרוסת

מצוה להניח על שולחן הסדר **חרוסת**. זוהי בלילה שמזכירה טיט ומכניסים בה תבלינים שנראים כמו תבן זכר לטיט ולתבן שעבדו בני ישראל במצרים.

ח. אמירת הלל

מצוה יהודות לבורא עולם על הניסים שעשה איתנו ועושה בכל דור.

גם נשים חייבות באמירת הלל.

עד כאן המצוות ומכאן ואילך סדר הלילה:

מיד בבואו מבית הכנסת **ימחר** לערוך את הסדר. תחילה ילבש בגד לבן שהוא בגד מלכים (=קיסל). לאחר מכן יסדר את קערת הסדר על השולחן.

שתי צורות של סידור הקערה וכל אחד ינהג כמנהג אבותיו.

מניחים בקערה שלוש מצות ומעליהן: **ביצה**

קשה צלויה - זכר לקרבן חגיגה, **זרוע** (כנף עוף) צלוי - זכר לקרבן פסח, **מרור** (עלי חסה או חזרת), **חרוסת**, **כרפס** (יבואר בהמשך), **מי מלח**.

סדר קדש ורחץ

כל מצוות הלילה שהזכרנו תקנו חז"ל לעשותם לפי סדר ונהגו לאמר לפני עריכת הסדר את המילים: קדש ורחץ כרפס יחץ וכו' שבהם רמוז סדר הלילה, ונבאר כאן אחד לאחד:

קדש

מוזגים כוס יין והיא **כוס ראשונה** של ארבע כוסות, בה מקיימים מצות **קידוש** כמו בכל שבת וחג. ויש לכוון בזה לשם מצוות קידוש וכוס ראשונה של ארבע כוסות, נוהגים שאחד מוזג לכל המסובים (ואחר ימוזג לו).

עורך הסדר מקדש ומוציא את כולם באמירת הקידוש אחר כך שותים הכל **רביעיית יין** ובהסבה. יש נוהגים שכל אחד מקדש לעצמו.

שימו לב! נשים שברכו "שהחיינו" בהדלקת הנרות לא תברכנה שוב "שהחיינו" וגם לא תענינה "אמן" על הברכה.

אין מברכין ברכה אחרונה על היין.

ורחץ

נטילת ידיים היא נטילה לאכילת הכרפס היות והכרפס טבול במים (רטוב) - חייבים ליטול ידיים לפני אכילתו אבל אין מברכים על נטילה זו.

נוהגים לשרת את עורך הסדר ולהגיש לו קערה לנטילת ידיים.

כרפס

טובלים ירק כתפוח אדמה, צנון וכדו' במי מלח או בחומץ ומברכים "בורא פרי האדמה" בברכה זו מכונן לפתור גם את המרור.

יש נוהגים לאכול כרפס בהסבה ויש שלא. גם לאחר הכרפס אין מברכים ברכה אחרונה.

ומה הטעם בכרפס?

לעורר את הילדים לשאול מדוע אוכלים ירק לפני הסעודה.

יחץ

חוצה את המצה האמצעית מתוך שלש המצות המונחות בקערה.

את החלק הקטן מחזיר למקומו, ואת החלק הגדול עוטף ושומר לאפיקומן.

מגיד - אמירת ההגדה

מגלה את המצות שבקערה ומרים אותן ומראה למסובים ואומר "הא לחמא עניא".

מוזגים כוס שני של ארבע כוסות ואז הקטן שואל "מה נשתנה" כדי שאביו יענה לו את סיפור יציאת מצרים. וכדי שישארו הילדים ערים בלילה זה ולא

ליל הסדר - המשך

ירדמו נוהגים לפתות אותם בממתקים ואגוזים. כאמור, מי שאין לו ילד תשאל אותו אשתו או אחד מהמסובים ואפילו ישאל את עצמו. המצות נשארות מגולות עד סוף אמירת ההגדה. שותים כוס שני (בהסבה) ומברך לפניו "בורא פרי הגפן".

רחצה

נטילת ידיים לסעודה מברך: "על נטילת ידיים".

מוציא מצה

עורך הסדר אוחז את כל המצות שבקערה ומברך: "המוציא לחם מן הארץ". אחר כך מניח את המצה התחתונה ומשאיר בידיו את העליונה והאמצעית ומברך: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה". לוקח כזית מן המצה העליונה וכזית מן האמצעית (סה"כ 2 "כזיתים") ואוכל אותן תוך 4 דקות **בהסבה** (ואם אינו יכול יסיים תוך 9 דקות).

המסובים אינם חייבים באכילת שני "כזיתים" של מצה אלא בכזית אחד, (ויש נוהגו שכל אחד מהמסובים אוכל שני כזיתים). (עורך הסעודה יתן לכל אחד חתיכה קטנה ממצות הקערה) ויאכלו בהסבה.

מרור

לוקח "כזית" מרור וטובל בחרוסת מנער את

החרוסת שישאר רק מעט ממנה, וכך יעשו גם המסובים ומברך: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור" ומתכוון גם על המרור שב"כורך".

את המרור אוכל תוך 4 דקות (ואם אינו יכול ראה לקמן "אכילת פרס").

מרור אוכלים בלא הסבה.

כורך

לוקח כזית מהמצה התחתונה, וכורך אותה עם כזית מרור (כך שהמרור בין שתי המצות כמו סנדוויץ'), טובל בחרוסת ומנער את החרוסת שישאר רק מעט ממנה.

כך היה הלל נוהג לעשות עם המצה והמרור ולכן אומר: "זכר למקדש כהלל", אוכל בהסבה.

שולחן עורר

אוכלים את סעודת החג בכלים נאים.

מנהג יפה לאכול בהסבה, ויזהר להשאיר קצת מקום בביטנו לאפיקומן (אין אוכלים בשר צלוי בלילה זה).

צפון

לאחר הסעודה לוקח כזית מן המצה שהניח לאפיקומן ונותן גם למסובים כזית מצה ואוכלים אותה **בהסבה** תוך 4 דקות (ואם אינו יכול ראה לקמן "אכילת פרס"), לכתחילה טוב לקחת 2 "כזיתים".

יקפיד לסיים את אכילת אפיקומן עד חצות

הלילה.

ברך

מוזגים כוס שלישית של ארבע כוסות, מברכים ברכת המזון בעל הבית מזמן ואוחז את הכוס בידו (לפחות עד אחר ברכה ראשונה).

לאחר ברכת המזון מברכים "בורא פרי הגפן" ושותים בהסבה.

מוזגים כוס רביעית לכל המסובים, וכאן מוסיפים עוד כוס אחת עבור אליהו הנביא והיא כנגד לשון גאולה "והבאתי".

פותחים את דלת הכניסה לבית ואומרים: "שפוך חמתך".

הלל

סוגרים את הדלת וממשיכים באמירת ההלל. נהגו כשיש שלושה אנשים שאחד אומר "הודו" והשניים עונים אחריו [כמו בבית הכנסת].

שותים כוס רביעית ובהסבה, ומברך ברכה אחרונה "על הגפן ועל פרי הגפן".

נרצה

שרים "חסל סידור פסח" ומקווים שמעשינו יתקבלו ברצון לפני אדון כל.

ונוזה לשנה הבאה בירושלים הבנויה.

הערה: אין לפצל עריכת הסדר בשני מקומות. ■

מרכז למודי דעת

מהיום תוכל לשלב למודי הלכה בתוך סדר היום העמוס שלך. הצטרף עוד היום לשעורי ההלכה מבית למודי דעת הנשלחים לאלפי בתים בארץ ובעולם ומביאים את הלומד לרמה גבוהה בידיעת הלכה.

- תכנית לימודים ייחודית המסייעת ללומד להגיע לרמה גבוהה בידיעת ההלכה.
- התכנית משלבת שיעורי הלכה כתובים הנשלחים בדיוור ישיר לבתי הלומדים, שאלות סיכום וחזרה, מבחנים תקופתיים, קשר עם רבנים ותעודה.
- שיעורים בהלכות: איסור והיתר, שבת, עירובין, נדה, מקוואות, חופה וקידושין, אבלות.
- למודי דיניות.
- הכנה מושלמת לבחינות ברבנות.
- מוכר לשנת שבתון

